

Таба Мађар, Оток живих и оток мртвих код Пераста, стр. 125 — 129;

Игњатије Злоковић, Први покушај увођења редовног колског саобраћаја на релацији Камениари Херцег-Нови, стр. 129 — 137;

Предраг Ковачевић, Поморство Херцег-Новога, стр. 137—159;

Велимир Радовић, Револуционарни раднички покрет и проблем масовног политичког рада и акција с освртом на херцегновски крај у периоду 1938—1941. године, стр. 159—167.

Корице Зборника је веома укусно ликовно ријешила Лидија Лафорест, користећи, на сиво-сребрнкастој подлози, мотив са парпетне плоче Св. Томе у Кутима, са изванредно стилизованим орлом, уоквиреним трочланим преплетом.

У свом другом броју, „Бока“ за 1970. годину има исто 14 прилога, поред уводних ријечи растанка са пок. Ником Луковићем и три о сврта. На 282 стране, поред најбројнијих историјских тема, заступана је археологија, лингвистика, етнологија, биологија мора, туризам и два биографска медаљона.

Аутори су следећи:

Игњатије Злоковић, In memoriam — Дон Нико Луковић;

Др Славко Мијушковић, Његош и Превлака — сада „Острво цвећа“ у Воки Которској, стр. 9 — 41;

Чедомир Марковић, Неколико нових гробова из Будве, стр. 41—55;

Максим Злоковић, Турци у Херцег-Новога, стр. 55—81;

Милош И. Милошевић, Прилози проблематици копнене трговине послеје освајања Херцег-Новога и околине од Турака 1687. године, стр. 81—121;

Предраг Ковачевић, Бокељски устанак 1869/70. године, стр. 121 — 151;

Др Ђурђица Петровић, Поријекло и карактеристике пиштоља званих леденице, стр. 151—171;

Антоније Фарчић, Три барска епитафа, стр. 171—191;

Др инж. Владимир Лепетић, Неке геофизичке и биогеолошке карактеристике Бококоторског залива, стр. 191—213;

Др Васо Томановић, Из топомастике Боке Которске, стр. 213 — 225;

Др Васо Томановић, О бокељским говорима, стр. 225—231;

Лазар Сеферовић, Уводна разматрања о развоју бокељске појевке, стр. 231—235;

Игњатије Злоковић, Проф. Вицко Трипковић, стр. 235—241;

Васо Ивошевић, Југословенске идеје Дионисија Миковића, стр. 241—257;

Душан Ј. Мартиновић, Пераст и његове туристичке могућности, стр. 257—271;

Велимир Радовић, Поглед на архивску и библиотечку службу у херцегновској општини, стр. 271—277;

Илија Пушић, Рад Завичајног музеја у 1969. години, стр. 277 — 281;

Дарко Ђуришић, Херцегновски зимски салон, стр. 281—282.

М. М.

РАЗВИТИЕ КАПИТАЛИЗМА И НАЦИОНАЛНЫЕ ДВИЖЕНИЯ В СЛАВЯНСКИХ СТРАНАХ, „Наука“, Москва 1970, 362

Институт за славистику и балканистику Академије наука СССР недавно је издао зборник радова о развоју капитализма и националним покретима у словенским земљама у другој половини XVIII и XIX вијеку. Материјали који су у њему објављени захватају питања процеса формирања буржоазије у словенским земљама, сазри-

јевање националних идеологија и националноослободилачких покрета, развој националних култура. Осим тога, у Зборнику има података о везама између прогресивних руских кругова и других словенских земаља, помоћи коју је указивао руски народ ослободилачкој борби словенских народа а један дио зборника је посвећен и-

сториографији. Уредник зборника је В. И. Фрајдзон.

Навешћемо наслове оних материјала објављених у Зборнику који се односе на историју југословенских народа: *Прилог питању улоге фонда слободних земаља у Србији (30—50-их година XIX вијека (Ј. П. Наумов); Национални покрет у Хрватској и Словенији у току револуције 1848. године (И. И. Лешчиловскаја); 'Просветитељска дјелатност Матије Мајара 40-их година XIX вијека (И. В. Чуркина); Васо Пелагић и Русија (Д. Ф. Поплико); О руској помоћи Црној*

Гори у току источне кризе 1875—1878. године (Н. И. Хитрова); Балкански догађаји 70-их година XIX вијека и нека питања украјинско-српских друштвено-политичких и културних веза (М. Ј. Голберг). П. Т. Громов објавио је Преписку В. С. Караџића с И. И. Срезњевским.

Сви материјали објављени у овом зборнику представљају коначну редакцију реферата поднесених на симпозијуму о националним покретима у словенским земљама који је одржан у Москви крајем 1966. године.

Р. Јовановић

ГОДИШЊАК ПОМОРСКОГ МУЗЕЈА У КОТОРУ XVIII за 1970. годину

У свом осамнаестом броју „Годишњак“ доноси 11 чланака, два приказа и неколико обавјештења. Уводне ријечи одговорног уредника Игња Злоковића опраштају се од преминулог дугогодишњег члана редакције и сарадника дон Никита Луковића. Аутори су следећи:

Славко Мијушковић, Територијална надлежност Которске морнарице, стр. 13—33;

Иван Божић, Млечани у реци Божани, стр. 33—55;

Бартоло Змајић, Конте Митар Војновић директор опреме бродова царице Марије Терезије и бродоградилнице у Краљевици, стр. 55—63;

Игњатије Злоковић, Поморство Столива, стр. 63—81;

Томо Радуловић, Архивска грађа о пословању поморско-трговачке куће кап. Антона Б. Радимира из Доброте, стр. 81—127;

Максим Злоковић, Развој бродоградњевине индустрије у тиватској општини, стр. 127—153;

Радојица Ф. Барбалић, Ех voto двају бокељских једрењака на подручју Хрватског приморја и Истре, 153—163;

Винко Иванчевић, Бродска гарде-роба бокељског капетана при крају 18. ст., стр. 163—167;

Милован Ј. Борђевић, Бокељи — капетани у југословенском речном бродарству 1862—1962, стр. 167—189;

Виктор Церић, Обални туризам и обална пловидба, стр. 189—199;

Антон Вотрић, Локални поморски саобраћај — захтјев привредног живота и напретка Боке Которске, стр. 199—223;

Максим Злоковић, Поморски зборник, књ. 7, стр. 223—229;

Максим Злоковић, Бока, књ. 1, стр. 229—233.

М. М.

Др Михаило Војводић, СКАДАРСКА КРИЗА 1913. ГОДИНЕ, Београд 1970.

Након извршења одлука Берлинског конгреса, Црна Гора није имала шта да тражи у Херцеговини. Зато је била упућена на пограничне крајеве под турском окупацијом, а у првом реду на територије Сјеверне Албаније са Скадром као средишњим мјестом тих области. Аспирација Црне Го-

ре на пространу и плодну скадарску околину, засниване на економским и војничким разлозима, подстицане су снагом традиције и „правом“ на Скадар као пријестоницу из времена немањихког периода зетске историје. Епски мотивни били су само спољни симболи у остваривању једнога кон-